

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		
Ügyszám: IV/ 0 2 4 0 6 - 4 / 2022		
Érkezett: 2022 DEC 27.		
Érkezés módja		
☒ POSTÁN	☐ @	EGYÉB:
Példány: 1	Melléklet: 1	Kezelőiroda: <i>sl</i>

Budapest, 2022. december 17.

Tisztelt Alkotmánybíróság,

██████████ jogi képviselője (dr. Szlávnits László egyéni ügyvéd, a Budapesti Ügyvédi Kamara tagja, ██████████ a Nemzeti Adó- és Vámhivatal, NAV (1012 Budapest, Széchenyi utca 2) által ellene indított perben, a Debreceni Ítéltábla Gf.III.30.131/2022/4 számú jogerős ítéletével szemben, eleget téve az Alkotmánybíróság IV/2406-3/2022. sz. hiánypótló végzésének, az alábbi, kiegészített és egységes szerkezetbe foglalt ¹

alkotmányjogi panaszt

terjeszti elő.

PETITUM:

Kérem, hogy a T. Alkotmánybíróság semmisítse meg a Debreceni Ítéltábla Gf.III.30.131/2022/4 szám alatt hozott jogerős ítéletét, a Debreceni Törvényszék 9.G.40.166/2022/26. sz. elsőfokú ítéletére is kiterjedő hatállyal és utasítsa a Debreceni Törvényszéket, mint elsőfokú bíróságot az ügy újabb tárgyalására és új, törvényes határozat hozatalára.

I. AZ ALKOTMÁNYJOGI PANASZ ELŐTERJESZTÉSE HATÁRIDŐBEN TÖRTÉNT:

Az Abtv. 30.§ (4) bekezdése szerint az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének bekövetkezésétől, valamint a 26. § (2) bekezdésében meghatározott esetben az alaptörvény-ellenes jogszabály hatálybalépésétől számított száznyolcvan nap elteltével alkotmánybírósági eljárás megindításának nincs helye. A kérelmező az alkotmányjogi panaszát arra alapítja, hogy az Alaptörvényben biztosított joga, a tisztességes eljáráshoz való joga sérült a Debreceni Törvényszék illetve a Debreceni Ítéltábla előtti eljárásokban. A panaszt – az Alkotmánybíróság fent hivatkozott végzése szerint is a 99. napon, azaz bőven azon a határidőn belül nyújtottuk be, amit esetünkre az Abtv. 30.§ (4) bek. előír.

II. AZ INDÍTVÁNYOZÓ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁGHOZ FORDULÁSÁNAK JOGALAPJA:

[1] Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját.

[2] Az Abtv. 27. § (1) bek. szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdekében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti vagy hatáskörét az Alaptörvénybe ütközően korlátozza, és az indítványozó

¹ Az Alkotmánybíróság végzésére adott válaszainkat kurzívval szedtük.

a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. A jogi érvelésről szóló részben bemutatjuk, hogy a kifogásolt bírói döntés hogyan sértette az indítványozó alaptörvényben biztosított jogát.

[3] Az indítványozó – a támadott bírósági eljárások alperese – a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette. A Debreceni Törvényszék előtt folyt elsőfokú eljárásban hozott ítélettel szemben fellebbezett; ez volt az adott ügyben rendelkezésére álló rendes jogorvoslat. Alaptörvény nem követeli meg, hogy az érintett személy rendkívüli perorvoslatot is kezdeményezzen, mielőtt az Alkotmánybírósághoz fordul. Az Abvt. 27.§ (2) szerint jogállásától függetlenül érintettnek minősül az a személy, aki (a) a bíróság eljárásában fél volt b) akire a döntés rendelkezést tartalmaz, vagy c) akinek jogára, kötelezettségére, magatartása jogszerűségére a bíróság döntése kiterjed. Az indítványozó érintett, mert a támadott bírósági eljárásokban alperes volt, rá a jogerős döntés rendelkezést tartalmaz és így rá, nyilvánvalóan, kiterjed a bíróság döntése.

III. AZ ALKOTMÁNYJOGI PANASZ BEFOGADHATÓSÁGÁNAK JOGALAPJA:

[4] A Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló **1011/2013(II.23.)AB Tü. határozat 30.§ (2) bek.** szerint, ha a visszautasítás taxatív felsorolt feltételei nem állapíthatók meg, a panaszt be kell fogadni. Az Alkotmánybíróság visszautasítja az alkotmányjogi panaszt, ha

- a) az Abtv. 29. §-ában foglalt feltételek nem állnak fenn,
- b) a felvetett alkotmányossági problémát az Alkotmánybíróság az Abtv. 31. §-a szerint korábban már elbírált,
- c) az indítványozó érintettsége nem állapítható meg, vagy azt nem jogosult terjesztette elő,
- d) az indítvány elkésett, és igazolási kérelemnek nincs helye vagy az indítványozó igazolási kérelmet nem terjesztett elő vagy azt az Alkotmánybíróság elutasította,
- e) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit nem merítette ki,
- f) az indítvány elbírálása nem tartozik az Alkotmánybíróság hatáskörébe,
- g) a hiánypótlás vagy egyéb nyilatkozat elmaradt, amely az ügy elbírálását ellehetetleníti,
- h) az indítvány egyéb okból nem felel meg a törvényi feltételeknek.

Figyelemmel arra, hogy az indítványozó esetében a fenti kizáró feltételek egyike se áll fenn, a panaszt az Alkotmánybíróságnak be kell fogadnia és érdemben meg kell vizsgálnia.

III. AZ ALKOTMÁNYOSSÁGI PANASZ JOGALAPJA:

[5] Az **Alaptörvény XXVIII. cikk (1)** szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene indított perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes tárgyaláson bírálja el. Az indítványozó álláspontja szerint az ellene folyt pereben, sem az első, sem pedig a másodfokú eljárás nem volt tisztességes és ez sérti az indítványozó alkotmányos jogát és rombolja a magyar jogállamiságba vetett bizalmát.

V. A TÉNYÁLLÁS:

[6] Az indítványozó a [REDACTED] 2013. március 19-től a felszámolási eljárás megindulásáig, 2019. október 7-ig. Az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági eljárásban az indítványozó alperes volt, míg a pert felperesként a NAV Hajdú-Bihar Megyei Igazgatósága indította ellene, a vezető tisztségviselő felelősségének megállapítása iránt.

[7] A [redacted] az ún. [redacted] része volt. A [redacted] azok a vállalatok² alkották, amelyek részint tulajdonosi, részint vezető tisztségviselői minőségében az indítványozó édesapjához, [redacted] és üzlettársaihoz kötődtek.

[8] A [redacted] ötödő üzlettársi körbe [redacted] tartoztak. [redacted] úr (az indítványozó édesapja) a [redacted] környéki régió széles körben ismert és sikeres üzletembere volt az 1990-es évek közepétől. Az általa létrehozott vállalkozásokat a helybeli [redacted] hitelezte, melyet akkoriban [redacted] úr vezetett. Miután a [redacted] – több lépcsős átalakulás után megszűnt – [redacted] mint pénzügyi szakember csatlakozott [redacted] úrhoz és közösen kezdtek többféle vállalkozásba, egyebek mellett létrehozta egy 200 hektáros intenzív telepítésű gyümölcsöst is. Később csatlakozott hozzájuk [redacted] akik közül [redacted] volt kiemelkedő szerepe: ő lett a tulajdonosi kör *lobbistája*. Ennek alapja [redacted] különleges személyes beágyazottsága volt: [redacted]

[redacted] A jelenlegi magyarországi viszonyok között ez a nagyon közeli rokonsági kötelék elegendő alapot szolgáltatott a [redacted] s a [redacted] tulajdonosi körnek ahhoz, hogy bízzanak [redacted] és az ő, [redacted]

[9] 2013 nyarán a [redacted] megvásárolta a [redacted], a több százmilliós árbevételű termelő mezőgazdasági közép vállalat 50%-os üzletrészt. Az akvizíciót a [redacted] tulajdonosi kör egy, a tulajdonukban álló gazdasági társaság (a [redacted] közbeiktatásával valósította meg.

[10] 2014 januárjában a [redacted] akkori fő hitelezőjének, a [redacted] az engedélyét visszavonta az MNB-felügyelet, majd megindult a felszámolása, így olyan helyzet állt elő, ahol a [redacted] tartozásainak átütemezése, refinanszírozása vagy más, normálisan működő pénzintézeteknél természetes pénzügyi intézkedés a [redacted] pénzügyeinek rendezésére már nem volt lehetséges.

[11] A helyzetet lényegesen és negatívan befolyásolta egy olyan, balul végződő vállalkozás, amelyről a korabeli gazdasági sajtó is sokat írt; ez a [redacted] volt. [redacted] az ajánlásával 2014-ben kapcsolatot keresett a [redacted] az állami tulajdonú [redacted] és együttműködést ajánlott a [redacted] konzervipari termékeinek értékesítésére (a [redacted] ütegháza és konzervgyára is volt). Az évben Magyarországon rekordmennyiségű almát takarítottak be, a szabolcsi termelők elkeseredésükben tüntettek az alacsony felvásárlási árak miatt. A [redacted], mint jelentős termőterülettel rendelkező almatermelő, együttműködést ajánlott a [redacted]. A javaslata az volt, hogy közösen keressenek pénzügyi forrást az akkori, kínálati piac által fölvenni nem tudott iparialma-feldolgozás finanszírozásához. A [redacted] a javaslatot elfogadva az ügy mellé állt és az [redacted] által kidolgozott jogi feltételek mellett, megbízást adott a [redacted] és üzlettársa tulajdonában álló vállalkozásnak, hogy a piacon eladhatatlan almát fölvásárolja, és később értékesítse. Ez a tevékenység két részből állt: az étkezési alma felvásárlásából és betárolásából, illetve az ipari alma felvásárlásából, feldolgozásából és a késztermék betárolásából. A késztermék tulajdonosa, az eredeti üzleti konstrukció szerint az [redacted] volt.

csoport kifejezetten elutasította, hogy a [REDACTED] formális és írásbeli szerződést kössön. Figyelemmel azonban arra, hogy [REDACTED] olyan magasan és [REDACTED] hogy – bár [REDACTED] nehezen tudta értelmezni az írásbeli megállapodástól való beteges elzárkózást – végül elfogadta ezt a föltételt. A megállapodásról tehát írásbeli szerződés nem született. Ennek pedig az indítványozónek, mint a [REDACTED] ügyvezetőjének saját személyes sorsára is komoly következményei lettek.

[15] A szerződés az szerződés, még ha nincs is írásba foglalva [REDACTED] útján - azt a határozott ígéretet tette, hogy a [REDACTED] üzletrészéért cserébe a [REDACTED] cégeit konszolidálják, a főnnálló kötelezettségeit kifizetik, a [REDACTED] további rentábilis működését finanszírozzák, valamint a [REDACTED] magánvagyonát – mivel ők ketten vállaltak személyesen is a hitelügyletekhez kapcsolódóan kötelezettségeket) tehermentesítik. Mivel ez az ajánlat egybeesett [REDACTED] és üzlettársainak szerződési akaratával, ezt – [REDACTED] közvetítésével - közölték is az ajánlattévő [REDACTED]. Ezzel a szerződés [REDACTED] valamint [REDACTED] között létrejött. A szerződés létrejöttének időpontját utólag egészen pontosan meghatározni nem lehet. Az azonban a [REDACTED] üzletrészt érintő adásvételi szerződésből és a közhiteles cégnyilvántartásból is tudható, hogy [REDACTED] a [REDACTED] üzletrészt a [REDACTED] kelt adásvételi szerződés alapján megszerezte. Az üzletrész-adásvételi szerződést nem kötötték volna meg, ha nem tekintették volna létrejöttnek a hivatkozott szerződést. A [REDACTED] üzletrészenek átruházása a már létrejött megbízási típusú szerződés részbeni teljesítése, azaz a teljesítés első lépése volt.

[16] [REDACTED] és a Szakértők a megállapodásba foglalt kötelezettségeiket úgy kívánták teljesíteni, hogy a legmagasabb szintre felérő kapcsolatrendszerüket felhasználva megvásárolják a felszámolás alá került takarékszövetkezetektől, illetve az őket képviselő, az MNB tulajdonában álló pénzügyi felszámolótól (a [REDACTED] a [REDACTED] szembeni követeléseket, majd az egyenes adósi és dologi adósi kötelmeket megszüntetik. [REDACTED] tulajdonosi kör az adósságmentesítésért cserébe azt vállalta, hogy a társaságok irányítását de facto és teljes körűen átadják a Szakértőknek, hogy azok a cégcsoport tevékenységének fejlesztését a takarékszövetkezeti tartozások rendezése érdekében [REDACTED] cégcsoportjával való gazdasági együttműködéssel hatékonyan megvalósíthassák.

Így került – az összes [REDACTED] tartozó vállalattal együtt – [REDACTED] teljes irányítása a [REDACTED] érdekében eljáró Szakértőkhöz.

[17] Az indítványozó [REDACTED] nem üzletember. Az, hogy 2013-ban elvállalta a [REDACTED] ügyvezetését, egyszerű és kizárólag családi oka-magyarázata van. A vállalat ügyvezetője akkoriban súlyosan megbetegedett és nem tudta már ellátni a vállalatvezetői feladatait. Ebben a helyzetben [REDACTED] kifejezett kérésére vállalta el a társaság ügyvezetését – de azzal a kimondott és mindenki által tudomásul vett fönn tartással, hogy ez a szerepe kizárólag formális és ideiglenes, addig tart, amíg a céget ténylegesen irányítani képes vezetőt sikerül találni. Ennek megfelelően az indítványozó

semmilyen módon nem folyt bele a társaság irányításába, vezetői feladatokat egyetlen percig se látott el. A [REDACTED] tényleges irányítója, árnyék-vezetője [REDACTED] volt, a [REDACTED]. Az elsőfokú bíróság megállapította³, hogy a [REDACTED]nél a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet már 2010.XII.31-től fennállt. Ekkoriban a céget még nem [REDACTED] gyvezette, mert ő csak 2013. márciusában került ebbe a pozícióba. Az ügyvezetésnek az indítványozó általi, névleges átvételekor a vállalat már több mint két esztendeje fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben volt.

[18] A [REDACTED] tehát [REDACTED] úr árnyék-vezetése alatt működött, miközben, legkésőbb 2017. január 10-én a [REDACTED] megkötötték azt a megbízási típusú – sajnos csak szóbeli – szerződést, amit fent a [15] pont alatt már bemutatunk. Ennek a szerződésnek az egyik feltétele az volt, hogy [REDACTED] Szakértői (tehát [REDACTED]) magukhoz veszik a [REDACTED] tagvállalatainak irányítását abból a célból, hogy a szerződésben vállalat reorganizációt és adósság-konszolidációt elvégezhessek. Ennek része volt a cégek iratainak, könyvelésének az átvétele is. Ez történt a [REDACTED] irataival is: azokat a cég árnyék-vezetője, [REDACTED] úr átadta a Szakértőknek, akik azokat magukkal is vitték. Így tehát nem volt elég, hogy az indítványozó [REDACTED] nem végzett semmilyen tevékenységet a cégnél, de még ha akart volna se tudott volna átadni semmilyen vállalati iratot-könyvelést a felszámolóknak, mert ilyenekkel egyáltalán nem rendelkezett. A kifogásolt peres eljárásban márpedig ez volt [REDACTED] felelőssége megállapításának az egyik alapja.

[19] A [REDACTED] – [REDACTED] közötti megbízási szerződés teljesítése meglehetősen egyoldalúra sikeredett: [REDACTED] a megállapodás szerint, 2017. január 10-én megszerezte a [REDACTED] üzletrészét (és emellett még a [REDACTED] több más, nagyon értékes vagyonelemét is), ám a maga kötelezettségei közül semmit se teljesített. Két, a Hpt. 3.§ szerint erre kvalifikációval rendelkező faktorcég – [REDACTED] és a [REDACTED] - útján összevásárolták ugyan a [REDACTED] szembeni követeléseket, de az adósságrendezésből semmi sem lett. Itt jegyezzük meg: nyilván az se teljesen véletlen, hogy a [REDACTED] anyagi érdekeit szolgáló szerződés teljesítési segédjei közül az egyik, a [REDACTED] leányának érdekeltsége és az ő irányítása alatt működik. A két faktorcég – akiknek azért kellett a képbe kerülniük, mert [REDACTED] és a Szakértők magánszemélyként követelést üzletszerűen nem vásárolhattak – a már megszerzett követeléseket rövid úton továbbadták Magyarország másik gazdasági mogulja, [REDACTED] cégének, a [REDACTED] nek.

[20] Mielőtt azonban sor került volna arra, hogy a [REDACTED] eladja a [REDACTED] szembeni követeléseit a [REDACTED] NAV, egy mintegy 3 [REDACTED] s adótartozás miatt elindította a [REDACTED] felszámolási eljárását. Ebbe a felszámolásba pedig a [REDACTED] bejelentette a (részben „f”, részben „g” kategóriás) [REDACTED] összegű hitelezői igényét, felszámolásba döntve a [REDACTED] -

³ 9.G.40.166/2020/26 sz. ítélet [14] pont

t. Azt a [REDACTED] amelynek az adósság-konszolidációjára és reorganizációjára a cégtulajdonos [REDACTED] szerződést kötött.

[21] A [REDACTED] fenti lépésével a [REDACTED] sorsa végleg megpecsételődött: elindult a felszámolása.

[22] Az ezzel az alkotmányjogi panasszal támadott első és másodfokú eljárásban a felperes NAV azért indított pert az indítványozó [REDACTED] (a perben: alperes) ellen, hogy a bíróság állapítsa meg a felelősségét azért, hogy a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet előállításától kezdve nem a hitelezői érdekek figyelembevételével tevékenykedett. A bíróság mind első, mind másodfokon megállapította az indítványozó felelősségét. Alkotmányjogi panaszunk célja az, hogy bizonyítsuk: se az elsőfokú, se a másodfokú bíróság nem tisztességesen járt el, az indítványozóval szembeni eljárás nem volt fair.

VI. JOGI ÉRVEINK:

[23] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy valamely perben a jogait és kötelezettségeit a törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el. Álláspontunk szerint az elsőfokú bíróság ennek az alaptörvényi kötelezettségnek nem tett eleget. Az Alkotmánybíróság több korábbi határozatában is kiemelte, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás 'méltánytalan' vagy 'igazságtalan', avagy 'nem tisztességes' [ABH 1998, 91, 95].

[24] Az indítványozó (a per alperese) minden lehetséges módon igyekezett bemutatni, hogy a [REDACTED] irányításában, annak ellenére, hogy személyes szívésségből annak ügyvezetői posztját betöltötte, nem vett részt. A cég iratainak a felszámoló részére történő átadását nem tagadta meg, egyszerűen nem volt képes teljesíteni, méghozzá több oknál fogva. Először is azért, mert nem kapott felszólítást a felszámolótól arra, hogy iratokat adjon át. Ha a felszámoló erre fölhívta is, az a fölhívás az indítványozóhoz nem jutott el. Ennek oka az – és ezt a felszámoló maga is tudta -, hogy a [REDACTED] nem vett részt a vállalatirányításban, nem járt be dolgozni/ügyintézni a cég székhelyére. Ha valaki a [REDACTED] székhelyén átvette a felszámoló felhívását, az egészen biztosan nem a formális ügyvezető [REDACTED] volt. Ha pedig nem jutott el hozzá az iratok átadására fölhívó felszámolói levél, akkor az abban foglaltakat teljesíteni se tudta. Az elsőfokú bíróság olyan mulasztást rótt a formális ügyvezető [REDACTED] érhe, aminek a létezéséről se volt ismerete.

[25] Az elsőfokú bíróság meg se kísérelte kideríteni, hogy ki volt az a személy, aki átvette a felszámoló iratátadásra fölhívó levelét és ő miért nem értesítette erről a kötelezettségről [REDACTED]

[REDACTED] A tisztességes és fair tárgyalás a mi értelmezésünk szerint azt is jelenti, hogy a jogot ne formálisan, hanem a céljával összhangban értelmezze a bíróság. A jelen esetben a bíróság a könnyebbik végét ragadta meg a problémának és megelégedett azzal, hogy kizárólag a felszínt lássa: azt, hogy az alperes nem teljesített valamilyen kötelezettséget. Arra azonban egy percnyi energiát se fordított, hogy utánanézzon: vajon miért történt ez így és tehetett-e volna másképpen az alperes az adott szituációban?

[26] Érthetetlen a számunkra, hogy miért nem érte el az elsőfokú bíróság ingerküszöbét az a körülmény, hogy a [REDACTED] től a főt részletesen hivatkozott [REDACTED] megállapodás szerint a Szakértők irányítása alatt állott és a cégiratok is ezeknél az embereknél voltak. A cégiratok – vagy legalábbis ezek egy része – mégiscsak eljutott

a felszámolóhoz, hiszen ez utóbbi el tudta készíteni a felszámolási zárómérleget. Ezt iratok, főkönyvi kartonok/kivonatok nélkül lehetetlen lett volna elkészíteni. Ha ezt a két körülményt – tehát egyrészt azt, hogy a bíróság azért állapította meg [REDACTED] felelősségét, mert nem szolgáltatott iratokat, másrészt azt, hogy az iratátadás hiányában is dolgozott a felszámoló és elkészítette a felszámolási zárómérleget – együtt olvassuk, akkor az a következtetés vonható le, hogy az elsőfokú bíróság számára nem az volt a fontos, hogy az iratanyag (egy része) megvan és abból a felszámoló képes volt dolgozni, hanem az, hogy az alperes felelősségét mindenképpen megállapíthassa. Ez pedig egy demokratikus jogállamban, álláspontunk szerint, megengedhetetlen.

[27] Az elsőfokú eljárásban az alperes könyvvizsgáló kirendelését kérte, de ezt az indítványát a bíróság azzal utasította el, hogy mivel nincsenek iratok, azoknak a megvizsgálására sincs lehetőség. Ez azonban nem volt fair döntés. Ismételjük: a könyvelési iratok egy része megvolt, mert azok *valakitől és valamilyen úton* eljutottak a felszámolóhoz és ez utóbbi, ezek fölhasználásával felszámolási zárómérleget állított össze. Ha pedig elfogadjuk, hogy létezik zárómérleg és azt a felszámoló készítette, akkor a bíróságnak nem lett volna szabad lesöpörnie az asztalról az alperes könyvvizsgáló kirendelését kérő indítványát. Az igazság kiderítése iránti bírói kötelesség alapján lehetőséget kellett volna biztosítani az alperesnek arra, hogy a bíróság közreműködésével ismerhesse meg a cégiratok mozgását és útját, továbbá azt, hogy ki és milyen minőségben írt alá különböző magánokiratokat [REDACTED] nevében és helyett? A bíróság magára hagyta az alperest a NAV-val szembeni egyenlőtlen küzdelmében és kizárólag azt a fiskális célt tartotta szem előtt, hogy legyen valaki, akin be tudja majd hajtani a NAV (azaz az állam) a [REDACTED] adótartozást. Hogy ez az adott esetben tisztességes-e, fair-e azzal a bíróság egy csöppet se törődött.

[28] Pedig törődnie kellett volna. [REDACTED] ugyanis nemcsak az iratok átadásával kapcsolatos passzivitás miatt marasztalta el a bíróság, hanem amiatt is, hogy állítólag közreműködött egy, a társaság vagyonát jelentős mértékben erodáló kölcsönügylet-sorozat és azzal összefüggésben a [REDACTED] kölcsönadott pénzeszközre [REDACTED] értékvesztés elszámolásában, majd ennek a maradék vagyonnak [REDACTED] a [REDACTED] történt eladásában (elsőfokú ítélet [6] pontja). Az eljárás során az alperes mindvégig azt állította, hogy erről az egész pénzügyi manőverről semmit se tud – méghozzá azért nem, mert a cég ügyeinek intézésében nem vett részt, a vállalatához se rendszeresen, se alkalmyszerűen nem járt be. A perben a felperes NAV azt is fölróta [REDACTED] [REDACTED], hogy noha a [REDACTED] – ugyanaz az társaság, amelyik nemsokkal később több mint [REDACTED] hitelezői igényt jelentett be a fölszámolásban – [REDACTED] ellenérték fejében megvásárolta ezeket a kölcsönből származó követeléseket, abból egyetlen fillér se folyt be a [REDACTED] bankszámlájára, ezzel kapcsolatos pénzmozgásra semmilyen jel nem utalt. Magyarul: a [REDACTED]

[29] Ha az elsőfokú bíróság a tisztességes tárgyalás zsinórmértét tartotta volna szem előtt, ennek az epizódnak elegendőnek kellett volna lennie ahhoz, hogy lehetőséget adjon az alperesnek arra, hogy a bizonyítási eljárásban kiderülhessen: kinek a szándéka szerint, milyen célból, kinek az aláírása mellett kerülhetett sor ezekre a tranzakciókra és mi volt ezekben a [REDACTED] zerepe? Az elsőfokú bíróság azonban itt is megelégedett azzal, hogy a formálisan ügyvezető [REDACTED] a társaság fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetében, ahelyett, hogy kifizette volna az adókat, több mint [REDACTED] hitelt nyújtott, majd miután a követeléseket leértékelte, azt is úgy adta el, hogy egy fillér se folyt be a társasághoz. Az alaptörvény XXVIII. cikkében írott tisztességes bírósági eljárás megkövetelte volna, hogy egy ilyen súlyos állítás elleni védekezésre a bíróság módot adjon az alperesnek. Ez azonban elmaradt és az elsőfokú bíróság nem adott magyarázatot arra, hogy – a tisztességes és egyelő fegyverekkel megvívandó jogi csatához - miért nem nyújtott segédkezet a felperesnél sokkal gyengébb pozícióban lévő alperesnek.

[30] Álláspontunk szerint az elsőfokú bíróság azzal, hogy nem engedte az alperest bizonyítani, megfosztotta attól a lehetőségtől, hogy bemutassa a bíróságnak azokat az érveit, amelyek alátámasztották volna azt a perbeli pozícióját, hogy ti. az ügyvezetői passzivitása valójában nem okozott semmilyen hátrányt a hitelezők számára, mert az árnyék-ügyvezető [REDACTED] banki és pénzügyi szakértőként éppen a hitelezők érdekeit szem előtt tartva járt el. Továbbá, még az árnyék-ügyvezető is úgy ténykedett, hogy messzemenően figyelembe vette a [REDACTED] megállapodásban foglaltakat, vagyis a [REDACTED] ltal delegált Szakértők instrukciói szerint járt el.

[31] Az elsőfokú eljárás tisztességtelenségét másodfokon sem sikerült kiküszöbölni, ezért az alapjog állított sérelme kihatott az ügy érdemére.

[32] *Álláspontunk szerint kérelmünk nem ellentétes az Alkotmánybíróság 3231/2012.(IX.28.)AB végzés indoklásában kifejtett következetes joggyakorlatával és nem irányul a jogerős bírói döntés egészének ismételt felülbírálatára. Álláspontunk az, hogy éppen azért születhetett a panaszolt ügyben olyan jogerős ítélet, amilyen született, mert a perbíróság nem az alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésben biztosított alapjog biztosításával, azaz nem tisztességes eljárásban hozott döntést. A fenti [23]-[31] pontokban részletesen bemutattuk, miben áll az alapjogi sérelmünk: abban, hogy a perbíróságok nem engedték e panasz előterjesztőjét, azon perek alperesét bizonyítani. Az elsőfokú bíróság belenyugodott abba, hogy mivel az érintett [REDACTED] könyvelési iratai nem kerültek elő, bizonyítást lefolytatni nem lehet. Ezt a körülményt az elsőfokú bíróság az alperes (itt indítványozó) terhére értékelte.*

[33] *Előadjuk, hogy tudományos igényű érvrendszert bemutatni nem áll módunkban: úgy véljük, hogy ha valakinek az alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésben biztosított alapjogát sértették meg a perbíróságok, akkor annak reparációjához nem lehet szükség bonyolult alkotmányjogi érvelésre. Ha szükség lenne, az csak újabb alapjogi sérelmet okozna, mert tulajdonképpen megfosztaná az állampolgárokat attól a joguktól, hogy valódi jogvédelemre számíthassanak az Alkotmánybíróságtól. Bemutattuk és bizonyítottuk, hogy a panaszos alapjogi sérelmet szenvedett, panaszát az ilyen sérelem orvoslására nyitva álló időablakban, szabályosan terjesztette elő. Ennél többet tenni nem áll módunkban.*

VII. KÉRELEM AZ ELJÁRÁS FÖLFÜGGESZTÉSÉRE:

[34] Az indítványozó előadja, hogy időközben az alapügy felperese, a NAV Hajdú-Bihar Megyei Igazgatósága, a Debreceni Törvényszék előtt indított 1.G.40.177/2022 sz. perrel kérte, hogy a bíróság kötelezze [REDACTED] alperest [REDACTED] ki nem egyenlített hitelezői követelés továbbá [REDACTED] bgtanácsosi munkadíj megfizetésére. Ennek a követelésnek az alapja az ezzel a panasszal támadott alapeljárás.

Ha a most indított perben a NAV érvényesítené az indítványozóval szembeni igényét az olyan súlyos és méltánytalan helyzetet eredményezne, amelynek beláthatatlan következményei lennének. [REDACTED] miatt fosztaná meg a NAV egy nagyon komoly vagyontól, hogy annak a reparálása csak rendkívül nehézkesen lenne lehetséges, ha az Alkotmánybíróság megsemmisítené az alapügyben hozott jogerős ítéletet. Ezért tájékoztatjuk a T. Alkotmánybíróságot, hogy a NAV Hajdú-Bihar Megyei Igazgatósága, a Debreceni Törvényszék előtt indított 1.G.40.177/2022 sz. perben indítványoztuk a per felfüggesztését addig, amíg az alkotmányjogi panaszunkat a T. Alkotmánybíróság nem bírálja el.

VIII. TÁJÉKOZTATÁS:

[34] Az indítványozó tájékoztatja a T. Alkotmánybíróságot, hogy [REDACTED] főljelentése alapján a Hajdú-Bihar Megyei Rendőr-Főkapitányság 2022. december 8-án *különösen jelentős értékre elkövetett csalás bűntettének gyanúja miatt*, ismeretlen tettes ellen elrendelte a nyomozást. A nyomozás elrendeléséről szóló értesítőt mellékelem.

IX. ÖSSZEFOGLALÁS:

Az indítványozónak nincs már semmilyen további jogorvoslati lehetősége. Az első és másodfokú bírósági eljárások részrehajlóak és kizárólag a jogszabályok betűinek szolgai követésére koncentráltak, de figyelmen kívül hagyták a tisztesség morális parancsát, amit pedig az Alaptörvény XXVIII. cikke mindenkinek biztosít. Az indítványozó – de nemcsak ő maga, hanem az egész családja – tulajdonképpen egy kifinomult csalás áldozata, melynek az lehet a végső eredménye, hogy az egész [REDACTED] elveszíti nemcsak a vállalkozói, de a teljes magánvagyonát is. Mindezt kizárólag azért, mert annakidején megbíztak abban, hogy [REDACTED] [REDACTED] eve garancia lesz a fair üzletre. Ezért a bona fide föltételezésért most a teljes vagyonukkal kellene fizetniük.

Kérjük a T. Alkotmánybíróságot, semmisítse meg a támadott jogerős ítéletet és adjon lehetőséget a per újabb, az Alaptörvény XXVIII. cikkében foglaltak szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz.

IX. ADATKEZELÉSI NYILATKOZAT:

Az indítványozó tisztelettel tájékoztatja az Alkotmánybíróságot, hogy nevének nyilvánosságra hozatalához nem járul hozzá.

Melléklet.

Tisztelettel:

[REDACTED]
indítván

[REDACTED]
képvisel

(Home office postacím:
[REDACTED])